

Sygn. akt I C 1050/12

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Burdukiewicz – Krawczyk

Protokolant: Marcin Guzik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 stycznia 2013r. we W.

sprawy z powództwa **H. C.**

przeciwko **A. C. i I. N.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

postanawia:

I. umorzyć postępowanie w sprawie;

II. **oddalić wnioszek powódki o przyznanie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu od pozwanych;**

III. oddalić wnioszek pozwanych o przyznanie na ich rzecz zwrotu kosztów procesu od powódki.

UZASADNIENIE

Powódka, H. C., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, w pozwie skierowanym przeciwko A. C. i I. N., domagała się pozbawienia wykonalności w całości tytułu wykonawczego obejmującego wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydziału I Cywilnego, z dnia 22 czerwca 2011 r., sygn. akt I C 540/09 zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, Wydziału I Cywilnego z dnia 22 listopada 2011 r., zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 12 stycznia 2012 r. nadaną przez tut. Sąd na rzecz I. N., zasądzający od powódki na rzecz pozwanej I. N. kwotę 33 557,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 sierpnia 2009 r. do dnia zapłaty oraz od powódki na rzecz pozwanej A. C., kwotę 33 557,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 sierpnia 2009 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powództwa powódka podniosła, że tut Sąd wyrokiem z dnia 22 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt IC 540/09 zasądził od powódki na rzecz A. C. kwotę 16 778,50 zł tytułem zachowku po zmarłym w dniu (...)r. J. C. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 25 sierpnia 2008 r. do dnia zapłaty oraz na rzecz I. N. kwotę 16 788,50 zł tytułem zachowku po zmarłym w dniu (...) J. C. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 25 sierpnia 2009 r. do dnia zapłaty, oddalając dalej idące powództwa A. C. i I. N..

Wyrokiem z dnia 22 listopada 2011 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I A Ca 1142/11 Sad Apelacyjny we Wrocławiu, na skutek apelacji powódek A. C. i I. N., zmienił wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 22 czerwca 2011 r. w ten sposób, że zasądził od pozwanej H. C. na rzecz powódki A. C. dalszą kwotę 16 778,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 25 sierpnia 2009 r. do dnia zapłaty oraz na rzecz powódki I. N. dalszą kwotę 16 778,50 zł warz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 25 sierpnia do dnia zapłaty, nie obciążając pozwanej H. C. kosztami postępowania apelacyjnego.

Powódka wyjaśniła, że niezwłocznie po zapadnięciu orzeczenia Sadu II instancji wystąpiła do pozwanych na piśmie o podanie nr rachunku bankowego, na który mogłaby dokonać przelewu zasądzonych kwot pieniężnych. Pomimo

dwukrotnego wezwania, nie uzyskała od pozwanych żadnych wskazówek odnośnie sposobu spełnienia świadczenia. Wobec zwłoki wierzycielek w przyjęciu zaoferowanego świadczenia H. C. wystąpiła z wnioskiem o zezwolenie na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego z odsetkami ustawowymi wyliczonymi na dzień 30 grudnia 2011 r. (łącznie 87 623,32 zł) na rachunek depozytowy Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej.

Powódka zarzuciła, że już po dokonaniu przelewu zasądzonych na rzecz pozwanych kwot pieniężnych na rachunek depozytowy Sądu Rejonowego i poinformowaniu pozwanych o w/w fakcie, pozwane wystąpiły do Komornika Sadowego przez Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko H. C.. Pozwane domagały się wszczęcia i prowadzenia egzekucji z majątku powódki, całkowicie ignorując fakt złożenia przez powódkę przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego i prowadzenia postępowania sądowego o zezwolenie na jego złożenie.

Powódka zarzuciła, że z spełnienia przez nią świadczenia w całości, dochodzenie roszczenia objętego spornym tytułem wykonawczym na drodze postępowania egzekucyjnego było przedwczesne i naraziło powódkę na nieuzasadnioną szkodę majątkową, znacznej wysokości. Powódka wskazała, że z uwagi na wysokość zobowiązania oraz fakt jego spełnienia – nie dysponuje ona żadnymi środkami pieniężnymi, w związku z czym spełnienie świadczenia w toku postępowania egzekucyjnego byłoby możliwe jedynie w przypadku skierowania egzekucji do wszystkich składników majątku powódki. Powódka podniosła, iż egzekucja polegająca na zajęciu jej świadczenia emerytalnego doprowadzi do istotnego ograniczenia powódki w możliwości zaspokojenia własnych potrzeb egzystencjonalnych. Powódka wskazała, że jest osobą w zaawansowanym wieku (80 lat) schorowaną i znaczną część emerytury przeznacza na zakup leków i leczenie. Egzekucja z własnościowego prawa do lokalu mieszkaniowego może z kolei doprowadzić do pozbawienia powódki mieszkania, zaś pomoc ze strony osób najbliższych, jest niewystarczająca.

W ocenie H. C., działania zainicjowane przez pozwane na podstawie tytułów wykonawczych obejmujących wierzytelności, w których zobowiązania powódki względem pozwanych zostały w całości zaspokojone, mogą spowodować niepowetowaną szkodę w jej majątku, utratę dorobku życia.

W odpowiedzi na pozew pozwane wniosły o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanych kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwane zarzuciły, że powódka, pozostająca z w konflikcie z osobą umocowaną do reprezentowania pozwanych – Z. C. – nie miała uzasadnionych podstaw do składania środków do depozytu sądowego, bowiem pismami z dnia 7 lutego 2012 r. oraz z dnia 10 lutego 2012 r. H. C. została poinformowana o numerach rachunków bankowych I. N. oraz A. C.. Wezwaniem do zapłaty z dnia 22 lutego 2012 r. pełnomocnik pozwanych – Z. C. ponownie wystąpiła do H. C. o zapłatę zasądzonych środków pieniężnych. Z uwagi jednak na brak realizacji świadczenia, Z. C. wniosła o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko H. C.. Powyższe okoliczności, zdaniem pozwanych świadczą o złej woli powódki, bowiem wiedziała ona, że Z. C.,mek posiada umocowanie do działania w imieniu i na rzecz A. C. i I. N.. Pozwane zarzuciły, że wobec opieszałości złożenia wniosku o wszczęcie postępowania w przedmiocie zezwolenia na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego, jak i wobec wolno toczącego się postępowania sądowego w tym zakresie, wniosły one o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, aby właściwie zabezpieczyć swoje interesy.

Pozwane zarzuciły także, że postępowanie egzekucyjne, którego były inicjatorkami było uzasadnione, z uwagi na złożony charakter spełnienia świadczenia w sposób ujęty w art. 470 k.c., w świetle którego odnosi ono skutek dopiero w chwili wydania przez Sąd pozytywnego postanowienia zezwalającego na złożenie przedmiotu do takiego depozytu. Samo wpłacenie środków przez powódkę, bez właściwego orzeczenia Sądu, nie rodziło powstaniem depozytu w rozumieniu prawa. Podjęte przez pozwane z ostrożności środki ochrony, skutkujące wszczętym wobec powódki postępowaniem egzekucyjnym, były zatem, w ocenie pozwanych – uzasadnione.

Na rozprawie w dniu 31 stycznia 2013 r. powódka cofnęła powództwo i wniosła o umorzenie sprawy, na co pozwane, reprezentowane w procesie przez fachowego pełnomocnika w osobie adwokata, wyraziły zgodę.

Obie strony wniosły o zwrot kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony pozostają w konflikcie.

Wyrokiem z dnia 22 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt IC 540/09 Sad Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny zasądził od H. C. na rzecz A. C. kwotę 16 778,50 zł tytułem zachowku po zmarłym w dniu (...) r. J. C. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 25 sierpnia 2008 r. do dnia zapłaty oraz na rzecz I. N. kwotę 16 788,50 zł tytułem zachowku po zmarłym w dniu (...) r. J. C. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 25 sierpnia 2009 r. do dnia zapłaty, oddalając dalej idące powództwa A. C. i I. N..

(dowód: akta Sądu Okręgowego we Wrocławiu, Wydziału I Cywilnego, o sygn. IC 540/09)

Wyrokiem z dnia 22 listopada 2011 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I A Ca 1142/11 Sad Apelacyjny we Wrocławiu, na skutek apelacji powódek A. C. i I. N., zmienił wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 22 czerwca 2011 r. w ten sposób, że zasądził od pozwanej H. C. na rzecz powódki A. C. dalszą kwotę 16 778,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 25 sierpnia 2009 r. do dnia zapłaty oraz na rzecz powódki I. N. dalszą kwotę 16 778,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 25 sierpnia do dnia zapłaty, nie obciążając pozwanej H. C. kosztami postępowania apelacyjnego.

(dowód: akta Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu Wydz. I Cywilnego, o sygn. I A Ca 1142/11)

Pismami z dnia 30 listopada 2011 r., nadanymi listami poleconymi, H. C. wezwała A. C. i I. N. do przesłanie na jej adres domowy nr konta osobistego, w celu zapłaty świadczenia wynikającego z w/w tytułów wykonawczych (zachowku).

(dowód: pisma z dnia 30.11.2011 r. wraz potwierdzeniami nadania, k. 7 – 7/o.)

Wnioskiem z dnia 6 grudnia 2011 r. powódka zwróciła się do Sadu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej Wydziału Cywilnego we Wrocławiu o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego przedmiotu świadczenia wynikającego ze zobowiązania ciążącego na powódce względem pozwanych z tytułu zachowku.

W dniu 28 i 29 grudnia 2011 r. powódka wpłaciła na rachunek Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej łącznie kwotę 87 623,32 zł (2 x 43 811,66 zł).

(dowód: niosek o zezwolenie na złożenie przedmiotu do depozytu sądowego – akta Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej Wydziału I Cywilnego we Wrocławiu sygn. I Ns 75/12, potwierdzenia przyjęcia przelewów do realizacji, k. 10)

Pismami z dnia 30 stycznia 2012 r., nadanymi przesyłkami poleconymi, H. C. poinformowała A. C. i I. N., o tym że przysługujący każdej z pozwanych zachowek w kwocie 43 811,66 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 25 sierpnia 2009 r. do dnia 30 grudnia 2011 r. złożony został w depozycie sądu, z uwagi na nieprzysłanie nr rachunku osobistego pozwanych.

(dowód: pismo z dnia 30.01.2012 r. wraz z potwierdzeniami nadania, k. 9 i 9/o.)

W dniu 6 marca 2012 r. pozwane złożyły do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej, T. K. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego względem powódki w oparciu o wyroki Sądu Okręgowego i Sądu Apelacyjnego w przedmiocie zachowku. Pismem z dnia 23 marca 2012 r. Komornik zawiadomił H. C. o wszczęciu postępowania egzekucyjnego na skutek wniosku A. C. i I. N.. W maju 2012 r. Komornik dokonał zajęcia świadczeń emerytalno – rentowych powódki, przysługujących jej wierzytelności z rachunku bankowego oraz ograniczonego prawa rzeczowego – spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego.

(dowód: zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego z dnia 23.03.2012 r., k. 11, zajęcie świadczeń emerytalno – rentowych z dnia 11.05.2012 r., k. 12, zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego z dnia 11.05.2012 r., k. 13, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z ograniczonego prawa rzeczowego, k. 14, akta Komornika Sądowego przy Sadzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej, o sygn. KM 703/2012)

W maja 2012 r. pozwane nadal podtrzymywały wniosek o prowadzenie egzekucji z majątku H. C., utrzymując, że złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego pozbawia je możliwości korzystania ze środków.

(dowód: pismo z dnia 24.05.2012 r. – akta Komornika Sądowego przy Sadzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej, o sygn. KM 703/2012)

W dniu 1 czerwca 2012 r. powódka złożyła do Komornika wniosek o wstrzymanie czynności egzekucyjnych. Dołączyła potwierdzenia przelewu środków na rachunek Sadu Rejonowego. Komornik oddalił wniosek powódki, wobec uznania nieskuteczności złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego.

(dowód: wniosek powódki i postanowienie Komornika z dnia 05.06.2012 r. – akta Komornika Sądowego przy Sadzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej, o sygn. KM 703/2012)

Postanowieniem z dnia 11 czerwca 2012 r. tut. Sąd Okręgowy, w sprawie o sygn. akt I Co 183/12 zawiesił postępowanie egzekucyjne KM 703/12 w ramach zabezpieczenia powództwa przeciwegzekucyjnego.

(dowód: postanowienie tut. Sądu z 11.06.2012 r. akta o sygn. I Co 183/12)

Postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2012 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej Wydział I Cywilny, zezwolił wnioskodawczyni H. C. na złożenie do depozytu sądowego kwoty 43 811,66 zł tytułem zachowku, która to kwota miała być wydana – bez żadnych warunków – na wniosek uczestniczki I. N. oraz zezwolił wnioskodawczyni H. C. na złożenie do depozytu sądowego kwoty 43 811,66 zł tytułem zachowku, która to kwota miała być wydana – bez żadnych warunków – na wniosek uczestniczki A. C.. Postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 6 sierpnia 2012 r. jest prawomocne.

(dowód: postanowienie z dnia 06.08.2012 r., akta Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej Wydziału I Cywilnego we Wrocławiuo sygn. I Ns 75/12)

Postanowieniem z dnia 26 października 2012 r. na skutek wniosku pozwanych, Komornik Sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne wobec H. C.. Postanowienie jest prawomocne.

(dowód: Postanowienie Komornika z 26.10.2012 r. – akta Komornika Sądowego przy Sadzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej, o sygn. KM 703/2012)

W dniu 14 czerwca 2012 r. pełnomocnik pozwanych – Z. C. wystąpiła do Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej o wydanie depozytu sądowego (sygn. akt I Ns 517/12). W dniu 19 listopada 2012 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej wydał postanowienie zezwalające na wydanie A. C. oraz I. N. depozytu sądowego.

(okoliczności bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powódka H. C., domagała się pozbawienia wykonalności wymienionych tytułów wykonawczych wobec faktu, iż spełniła ciążące na niej względem pozwanych zobowiązanie finansowe w całości, poprzez ważne i skuteczne złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu. Podstawę żądania pozwu stanowił zatem przepis art. 840 §1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być

egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa (§2). Przy czym Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Na rozprawie w dniu 31 stycznia 2013 r. powódka H. C. cofnęła pozew, wnosząc o umorzenie niniejszego postępowania, na co obie pozwane – A. C. i I. N., wyraziły zgodę. W ocenie Sądu, cofnięcie powództwa w niniejszej sprawie nie jest sprzeczne z prawem, nie godzi w zasady współżycia społecznego i nie zmierza do obejścia prawa. W związku z uprawomocnieniem się postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej Wydziału I Cywilnego zezwalającego na złożenie środków do depozytu sądowego, uznać należało ważność i skuteczność (art. 470 k.c.) wybranego przez powódkę sposobu spełnienia świadczenia.

W myśl art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Jeżeli powód cofnął pozew ze skutkiem prawnym w piśmie procesowym, postanowienie może zapaść na posiedzeniu niejawnym (art. 355 § 2 k.p.c.).

Mając na uwadze powyższe, powództwo, na podstawie w/w przepisów należało umorzyć, o czym Sąd orzekł w punkcie I postanowienia.

Orzeczenie o kosztach postępowania w niniejszej sprawie Sąd wydał w oparciu o zasadę wynikającą z art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Charakter sporu, sekwencja poszczególnych zdarzeń i podjętych przez strony czynności procesowych, konflikt stron i ich wzajemne relacje, uzasadniają przyjęcie, że w sprawie mamy do czynienia ze szczególną sytuacją, w której każda ze stron winna ponieść koszty swojego postępowania.

Zgodnie z art. 203 §2 k.p.c. pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego.

Sąd uznał zwrot kosztów procesu na rzecz pozwanych A. C. i I. N., mimo złożonego w tym zakresie wniosku, za nieuzasadniony. Należy podkreślić, że powódka cofnęła powództwo w związku z umorzeniem postępowania egzekucyjnego prowadzonego względem niej na wniosek pozwanych, mającego miejsce dopiero w trakcie niniejszego postępowania.

W ocenie Sądu, postępowanie egzekucyjne mogło narazić 80 - letnią powódkę na znaczną szkodę, z uwagi na skierowanie egzekucji w stosunku do wszystkich składników jej majątku. Nadto, postępowanie to zostało wszczęte wobec powódki mimo, iż pozostawała ona w gotowości spłacenia należności, zwróciła się do pozwanych o podanie rachunków bankowych, na które należało przelać środki, a wreszcie powiadomiła ona pozwane o złożeniu środków do depozytu sądowego. Pozwane przeczyły wprawdzie, aby powódka pozostawała względem nich w dobrej wierze i rzeczywiście zmierzała do oddania długu, jednakże ich twierdzenia, ocenić należy jako gołosłowne. Pozwane nie potwierdziły, aby upoważniona przez nie Z. C., rzeczywiście podała numery rachunku do przelania środków. Korespondencja załączona do odpowiedzi na pozew (k. 66) nie posiada potwierdzenia nadania. Zatem, w ocenie Sądu Okręgowego, świadomość podjęcia czynności w celu realizacji zobowiązania istniała po stronie pozwanych już na początku postępowania egzekucyjnego, o czym świadczą kierowane przez pozwane do Komornika Sądowego wnioski (KM 703/12). W chwili, w której powódka złożyła powództwo przeciwegzekucyjne w niniejszej sprawie, trwało zajęcie świadczeń emerytalno – rentowych powódki, zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego oraz egzekucja

ograniczonego prawa rzeczowego do lokalu mieszkalnego. Cofnięcie tego powództwa nastąpiło po uprawomocnieniu się postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 6 sierpnia 2012 r. zezwalającego powódce na złożenie środków do depozytu sądowego. Orzeczenie to, którym zarówno strony, jak i tutaj Sąd jest związany, stanowi podstawę uznania, że spełnienie świadczenia przez powódkę w całości jest ważne i skuteczne. W takiej sytuacji powódkę cofającą pozew uznać należałoby za wygrywającą sprawę (vide orzeczenie Sądu Najwyższego z 21 lipca 1951 r., sygn. akt. C 593/51). Zatem wniosek pozwanych o zwrot kosztów procesu był nieuzasadniony

Jednocześnie jednak, Sąd w punkcie III orzeczenia, kierując się zasadą nie obciążania strony kosztami procesu ze względów słusznościowych, oddalił wniosek powódki o przyznanie na jej rzecz od pozwanych zwrotu kosztów procesu według spisu kosztów. Roszczenie powódki w chwili wystąpienia przez nią z powództwem przeciwegzekucyjnym było uzasadnione. Podkreślić jednak należy, że taka ocena sytuacji stała się możliwa de facto dopiero na skutek uprawomocnienia się orzeczenia Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej w sprawie I Ns 75/12, które spowodowało, że złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego ostatecznie odniosło skutek prawny.

Nie może jednak w ocenie Sądu z punktu widzenia orzeczenia o kosztach w niniejszej sprawie pozostać obojętna okoliczność, że wobec oddawczego charakteru ciążącego na niej zobowiązania finansowego, zbyt pochopnie powódka podjęła decyzję o złożeniu przedmiotu sporu do depozytu sądowego, skoro знаła ona adres wierzycieli (pozwanych w niniejszej sprawie). Dokonanie tej czynności spowodowało zaś sytuację, w której w chwili wniesienia powództwa w niniejszej sprawie w stanie niepewności znajdowały się de facto obie strony postępowania.

Materialne przesłanki spełnienia świadczenia nie do rąk wierzyciela określa przepis art. 467 k.c. Przepis art. 693² k.p.c. wskazuje na chwilę, kiedy deponent może złożyć rzecz do depozytu sądowego i jednocześnie, kiedy sąd obowiązany jest rzecz przyjąć, poprzez fizyczne umieszczenie jej w sądzie lub w miejscu przez sąd wyznaczonym. Słusznie, zwrócił uwagę w odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanych, że faktyczne zdeponowanie rzeczy np.: wpłata środków finansowych bez pozytywnego orzeczenia sądu nie odniesie skutku w postaci złożenia przedmiotu do depozytu sądowego i – w konsekwencji – spełnienia świadczenia. Faktyczne zdeponowanie wraz z pozytywnym orzeczeniem sądu (art. 693² k.p.c.) skutkują dopiero powstaniem depozytu sądowego i powodują skutek definitywny w postaci uznania, iż świadczenie zostało spełnione (art. 470 k.c.). Pozwane, w imieniu których w Polsce działała osoba nie będąca pełnomocnikiem profesjonalnym (Z. C.), miały podstawy podważać skuteczność podjętych przez powódkę czynności faktycznych, do czasu zakończenia postępowania w przedmiocie zezwolenia na złożenie środków do depozytu sądowego i wydania przez Sąd orzeczenia. Podnoszone przez pozwane obawy co do „odzyskania długu” bez pomocy komornika, mogą więc być uznane za wiarygodne i w kontekście zasądzenia od nich kosztów niniejszego postępowania – uzasadniać zastosowanie zasady odstąpienia od obciążania kosztami, z przyczyn uregulowanych w art. 102 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie przytoczonych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.